

Helyszín és közösség

A III. Lácacsékei Művésztelep

CSETNEKI JÓZSEF

„Az út, mely szóba-fogható, / nem az öröktől-való; / a szó, mely rája-mondható, / nem az örök szó. / Ha neve nincs: ég s föld alapja; / ha neve van: minden dolgok anyja. / Ezért: / aki vágytalan, / a nagy titkot megfejltheti; / de ha vágya van, / csak a dolgokat szemlélheti. / E kettő mögött közös a forrás, / csupán nevük más. / Közösségük: csoda, / s egyik csodától a másik felé tárul / a nagy titok kapuja.”

Lao Ce Tao te King fenti soraival vette kezdetét a III. Lácacsékei Művésztelep záró kiállítása. A művésztelep 2016-ban jött létre egy kis borsodi faluban, Lácacsékén a polgármester, Fedor László felvetésére, és az ő hathatós támogatásával. A művészeti vezető, Éles Bulcsú invitálására már az indulásnál is olyan művészek fogadták el a meghívást, mint Breznay András vagy az azóta már elhunyt Burai István. Később Munkácsy-díjas alkotók (Móder Rezső, Olajos György) is csatlakoztak a kezdeményezéshez.

Lácacséke minden bizonnyal az egyik legkisebb magyarországi település, amely művészteleppel rendelkezik. Ráadásul könnyen lehet, hogy az egyik „legfiatalabbal”, mert eddig csak – az ideivel együtt – három esztendeje működik a telep. A polgármester lelkesedése és támogatása, valamint a szakma érdeklődése biztosítja a folytatást.

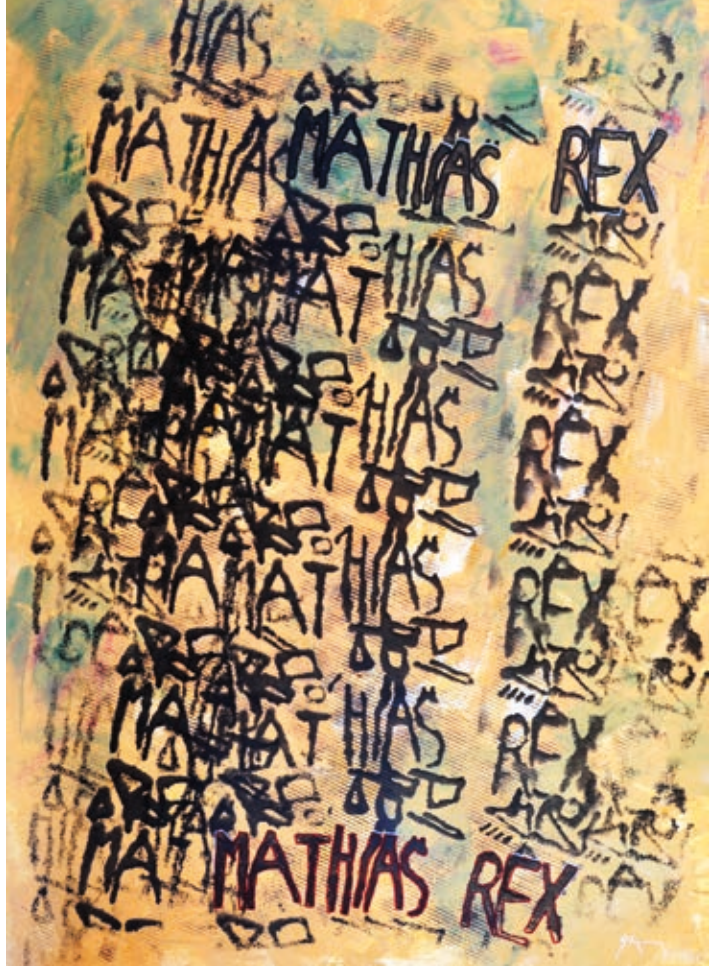
A művészek által a településen hagyott, a falu gyűjteményébe kerülő két munka közül az egyiket minden meghívott művész magával hozza, a másodikat már a művésztelepen készíti el. Így időben talán átfogóbb, stílusában összetettebb képanyag kialakulása várható az egyre fejlődő gyűjteményben, hiszen nem ritka, hogy a két szóban forgó mű készülte között akár több év eltérés is lehet.

A lácacsékei olyan művésztelep, amelynek tagsága évről évre cserélődik. A telepen meghatározott stílus, tematika nincs meghirdetve, de néhány irányvonal már érzékelhetően körvonalazódik az itt maradt képekből és abból, ahogyan Éles Bulcsú évről évre kiválasztja, felkéri a művészeket. A hosszúnak nem nevezhető három esztendő alatt is érzékelhetően körvonalazódik egy kör, amelyre kiemelten jellemzőek az absztrakt-expresszív munkák, de jelen vannak a lírai grafikai

ÉLES BULCSÚ:

Kompozíció, 2007, akril, karton, 70x50 cm

GHYCZY GYÖRGY: *Mathias Rex*, 2018, akril, tus, karton, 70×50 cm

OLAJOS GYÖRGY: *Tanácstalanok*, 2010, litográfia, 72×52 cm

BREZNAY ANDRÁS: *Tanácskozás*, 1990, tus, 29,4×20,6 cm

és a látványelvű-festői képek is: ezek összessége rajzolja körbe a Lácacsékei Művésztelepet, és a település alakuló kortárs gyűjteményét.

Nagyon fontos, hogy a művészek életteli kapcsolatot alakítsanak ki a hellyel, ahol éppen alkotnak. De a művésztelep helyszín, és közösség is egyben. A művész nem egyedül, magában alkot és gondolkodik, hanem közösségben – akár többen ugyanazon problémákon –, miközben rengeteget tanulhat a másik alkotótól, akár önkéntelenül. Novotny Tihámér a Patak-csoportról, illetve az Érdi Művésztelepről azt írta valahol, hogy olyan együttállások, áthallásteremtődések, új, közös rezonanciák jönnek létre akaratlanul is a művésztelepi közegben, amelyek valamilyen megfoghatatlan módon hasonlatossá teszik az itt született műveket, és talán alkotóikat is.

A folyamatosság gondolata mellett a közös gondolkodás, a szemléleti és értékközösség kialakulása is meghatározó szempont egy művésztelep életében. A résztvevők és a hozzájuk kapcsolódó művészpályák már önmagukban is jelzik az alapítók törekvéseit egy stílusdivaktól független, korszerű, értékorientált kortárs művészeti műhely kialakításakor. A közös célnak nem mond ellent az sem, hogy a művésztelepre meghívott alkotók számos eltérő kifejezőmód, technika, felfogás képviselői, hiszen a szervezők

BREZNAY ANDRÁS: *Ruski Potok*, 2016, linómetszet, 30×30 cm

meggyőződése szerint a szigorú esztétikai minőség, az értékalapú alkotói felfogás egybekapcsol(hat)ja a kifejezési formák akár egymástól lényegesen eltérő megnyilvánulásait is.

Az idén nyáron harmadik alkalommal sorra került művésztelepen hat alkotó dolgozott: Breznay András festőművész (Budapest), Ghyczy György festőművész (Budapest), Olajos György festőművész (Budapest), Siska-Szabó Hajnalka festőművész (Arad/Nagyzerind), Székely Géza Magyar Arany Érdemkereszttel kitüntetett grafikusművész (Kolozsvár) és Zsadányi Zsolt festőművész (Ibrány). Az alkotásokból rendezett tárlaton szereplő művek, ahogyan a korábbi években is, a belső építkezés és a termékeny párbeszéd, a frissesség, a megújulási szándék, az úton lét dokumentumai.

